

GÖDÖLLŐI IRODALMI DÍJ 2022 – VERS KATEGÓRIA – 1. DÍJ

Réhelyi Nusi: Snapszi, Snapszikám...

Snapszi, Snapszikám, tündéregerem,
rőt bundád lázas
barkócalevél,
fitos egérorrod,
szögletes fülecskéd –
szurokcsöpp szemed
bizalmatlan néz.
Pók fut triflagombán,
csíkos mogyoró kezéd közt,
hátrad sötét sávja görbed,
mint hallgatag, apró
éji horizont.

Snapszi, Snapszikám, pirókegerem,
Gombaországban,
nedves erdő mélyén,
bújsz sombokron,
szöksz gyökér meredélyén,
fekete pókháló
fehér odún –
víztócsa tükrén
cserjerács inog,
pereszke lila
lemeze selyme,
lucgyantacseppbe
dermedt kullancslégy,
egyéb kacatok.

Snapszi, Snapszikám,
nyirkos reggelen
savanyú szájjal ébredsz.
Legubbadsz fészked szélén,
fejeden harmat kopog.
(Minden tövis orrán ott lóg.)
Nyújtózkodsz, csapáson
vizes fű alatt elindulsz,
páfrány gyöngyfűgöngye mögül
menyét les rád.

Snapszi, Snapszikám, itt van tenyerem,
csak neked tartom öblös, puha fészkül,
rá is lehellek, száraz legyen
meleg tenyerem –
ne félj, ne fuss el,
ujjam rád nem zárom,
kezem kerekre nyílt, ölelő világ.
Hogyha elfogadnád...
Dombon, barázdákon úgy lépsz óvakodva,
mint párnán az álom,
meztelen talpú, könnyű idegen –
fejed kezedre hajtod,
s míg zsúptetőn suttog az eső,
szunnyadhatsz zsongó melegen.
Kapsz diót, szezámmagot,
alabástrom húsú piros almát –
Snapszi, Snapszikám, bízz bennem.